
[2008-10-RE](#)

CAUSA 2008-10-RE

Número de registre 163-2008. Recurs d'empara

AUTE DEL 3 DE SETEMBRE DEL 2008

BOPA núm. 68, del 24 de setembre del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 7 de juliol del 2008, per la representació processal del Sr. Josep Parramon Llavet, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 26 de juny del 2008 sobre la inadmissió de la causa 2008-10-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 26 de juny del 2008;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedent únic

El 7 de juliol del 2008, la representació processal del Sr. Josep Parramon Llavet va formular un recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2008-10-RE, presentat per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució. Aquesta inadmissió a tràmit va ser acordada per l'aute del Tribunal Constitucional del 26 de juny del 2008.

En el seu escrit de súplica, la representació processal del recurrent discrepa de la manifestació del Tribunal Constitucional en relació amb la seva activitat processal i recorda que va posar en coneixement del Tribunal en diverses ocasions l'estat de la seva salut i la seva progressió. Segons el parer d'aquesta part, la resolució objecte de recurs és contrària a l'article 6.3 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals que estableix que tota persona ha de disposar del temps i de les facilitats necessàries per tal de preparar la seva defensa.

La representació processal del recurrent afirma no entendre la resolució del Tribunal que considera absolutament arbitrària, ja que abans de l'esgotament del termini previst a l'article 94.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional va acreditar la seva baixa mèdica de 4 mesos i, el Tribunal, tot i tenir constància d'aquest estat de força major que justifica l'extemporaneïtat del termini del recurs no l'aprecia, tampoc aprecia la necessitat de comunicar al lletrat de la defensa la conveniència de comunicar personalment la seva renúncia al seu client i si es donés el cas, l'eventual nomenament d'un altre advocat amb el beneplàcit previ del recurrent i finalment, no aprecia la necessitat de comunicar al client de nomenar un nou advocat.

Seguidament, la representació processal del recurrent estima que la resolució objecte de recurs es troba en contradicció amb la jurisprudència més nova del Tribunal Constitucional que declara que allò que importa és l'aclariment de la veritat dels fets, raó per la qual la interpretació dels textos legals ha de fer-se sistemàticament, és a dir, a la llum de les altres normes de l'ordenament jurídic. Per tant, l'article 94.2 abans esmentat s'ha de posar en connexió amb l'article 6.3 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals.

Per acabar, demana la revocació de l'aute esmentat del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

El recurs de súplica interposat contra l'aute d'aquest Tribunal del 26 de juny del 2008 no aporta cap element nou que permeti i obligui a la seva revocació.

En primer lloc, la vulneració del dret a la defensa que s'imputa a aquest aute només seria certa si aquesta resolució hagués inadmès el recurs d'empara de manera constitucionalment reprovable, però aquesta és la qüestió que aquí es debat i, com veurem, a aquesta qüestió cal donar-li una resposta negativa. Dit en altres paraules, aquesta primera al·legació conté una petició de principi, ja que fa conclusió de la qüestió plantejada.

En segon lloc, l'article 6.3 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals no justifica l'incompliment dels terminis legalment previstos per tal de presentar els recursos pertinents.

D'altra banda, les fotocopies dels certificats mèdics relatius a l'atur de treball presentats a aquest Tribunal sense cap mena d'escrit complementari no es poden considerar documents suficients per suspendre el termini legalment previst per presentar el recurs d'empara ni per obligar al Tribunal a realitzar actuacions encaminades a produir aquests efectes suspensius. Per això es pot dir que durant quatre mesos el recurrent no va realitzar, davant d'aquest Tribunal, cap actuació que es pogués considerar idònia per interrompre el termini legal. La mateixa cosa cal dir respecte de les sol·licituds de suspensió, que ara s'aporten, adreçades a altres òrgans de la jurisdicció judicial o ordinària (Tribunal Superior de Justícia, Tribunal de Corts i Batllia).

Finalment, la sentència d'aquest Tribunal del 25 d'abril del 2008 es refereix a un cas radicalment distint al que aquí es planteja i la seva ratio decidendi no es pot traslladar a aquest recurs.

En qualsevol cas, també des del punt de vista del fons de la qüestió plantejada, el recurs d'empara s'ha d'inadmetre a limine atès que, d'una banda, l'aute del 7 de novembre del 2007 objecte del recurs d'empara, en cap cas es pot considerar que vulnera l'article 10 de la Constitució en la mesura en què dóna una resposta raonada i raonable o no arbitrària a la pretensió formulada tot partint d'una interpretació de l'article 247.1 del Codi de procediment penal que no es pot titllar

d'arbitrària. I aquests cànons d'enjudiciament –resposta raonada i no arbitrària-, com ha reiterat aquest Tribunal –que no és una tercera instància judicial- són els únics que podem emprar en aquest recurs d'empara. Concloure, com fa l'aute recorregut, que aquest precepte estableix dues condicions per tal de poder interposar el recurs pel condemnat en rebel·lia processal: presentar-se personalment al Tribunal o ser “trobat” en el sentit d'estar a disposició del Tribunal i no solament facilitar una adreça fora d'Andorra, és una interpretació que pot ser discutida però no és en absolut arbitrària.

D'altra banda, en relació amb la resta de drets constitucionals que el recurrent considera vulnerats, cal concloure que la seva al·legació en empara és prematura per no haver esgotat la via judicial que té encara oberta si compleix els requisits imposats per la jurisdicció ordinària.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Josep Parramon Llabet contra l'aute del Tribunal Constitucional del 26 de juny del 2008 sobre la inadmissió de la causa 2008-10-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 3 de setembre del 2008.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Didier Maus

Magistrat

Magistrat

